

Sygn. akt IV U 13/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 roku w Ś.

odwołania **M. L.**

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) we W.

w sprawie (...) (...),(...)- (...) z dnia (...)roku

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. (...) (...), (...) - (...) z dnia (...) roku w ten sposób, iż ustala że powód M. L. w dniu (...) roku uległ wypadkowi przy pracy rolniczej i przyznaje powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu (...)roku i jego wypłaty w kwocie 2.800,00zł (dwa tysiące osiemset złotych) odpowiadający 4% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

UZASADNIENIE

M. L. wniósł odwołanie od decyzji KRUS Oddział (...) we W. z dnia (...) odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ w dniu (...) roku, podnosząc, że do wypadku nie doszło z jego winy, przy czym uraz jakiego doznał nie był spowodowany brakiem paska klinowego.

W odpowiedzi na pozew pozwana KRUS Oddział (...) we W. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniosła, że zachowanie powoda wypełnia negatywna przesłanka rażącego niedbalstwa, bowiem cięcie listew drewnianych odbywało się przy użyciu użyczonego sprzętu wykonanego we własnym zakresie, który nie został wyposażony w niezbędne elementy ochronne.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi gospodarstwo rolne i z tego tytułu podlega ubezpieczeniu społecznemu.

W dniu (...) roku podczas cięcia desek na pilarcie tarczowej powód doznał urazu palca II ręki lewej piłą mechaniczną.

W trakcie cięcia desek powód miał założone okulary ochronne, pracę wykonywał przy odpowiednim oświetleniu i ustawieniu piły. Do momentu cięcia desek powód miał założone rękawice ochronne, które następnie zdjął, aby uniknąć wbicia zębów tarczy w rękawicę i wciągnięcia ręki pod pilę.

W okresie od (...) roku powód przebywał na Oddziale (...) Urazowo – Ortopedycznej szpitala (...) w Ś. z rozpoznaniem uszkodzenia ścięgna prostownika palca II ręki lewej, złamania wieloodłamowego otwartego paliczka środkowego palca II ręki lewej z przemieszczeniem, odłamów.

Dowód:

- akta KRUS – w załączeniu

- zeznania powoda (...) L. k. 11-11v.

Decyzją z dnia (...) roku KRUS Oddział (...) we W. odmówił powodowi prawa do wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu (...) roku, ponieważ pracując na pilarcie, która nie spełniała wymogów bezpieczeństwa oraz nie stosując rękawic ochronnych, w rażący sposób naruszył zasady bezpieczeństwa pracy.

Dowód:

- decyzja KRUS w aktach ubezpieczonego - w zał.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 4%.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu chirurgii ogólnej k – 17.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie uznać należy za zasadne.

Sąd ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Podstawę ustaleń w niniejszej sprawie Sąd oparł również na zeznaniach powoda, który opisał okoliczności przedmiotowego wypadku, jak również opisał warunki, w jakich odbywało się cięcie desek i twierdzeniem tym nie sposób nie dać wiary. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodach z opinii biegłego.

Zgodnie z art. 10 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U 2015/704) jednorazowe odszkodowanie przysługuje ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Jednorazowe odszkodowanie nie przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli spowodował wypadek umyślnie albo wskutek rażącego niedbalstwa (art. 10 ust. 2 pkt 1 tejże ustawy).

Za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności:

- 1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym,
- 2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej,

3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności,

4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej (art. 11 ust 1 teże ustawy).

Strona pozwana nie kwestionowała faktu wypadku powoda, jednakże poniosła, że wypadek spowodowany został na skutek rażącego niedbalstwa ze strony powoda, który lekceważąc przepisy dotyczące ochrony życia i zdrowia, spowodował doznanie urazu lewej dłoni.

Sąd uznał, iż wbrew stanowisku organu rentowego zdarzenie z dnia (...) roku spełnia ustawowe przesłanki wypadku przy pracy rolniczej określone w art. 11 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, bowiem zaistniały łącznie trzy przesłanki: nagłość zdarzenia, przyczyna zewnętrzna powodująca uraz oraz związek z pracą. W tym miejscu wskazać należy, że żadna ustawa nie definiuje pojęcia rażącego niedbalstwa, dlatego też należy odwołać się do wykładni prezentowanej w orzecznictwie sądowym, w którym zgodnie przyjmuje się, że rażące niedbalstwo jest zachowaniem graniczącym z umyślnością, a zarazem takim, które daje podstawę do szczególnie negatywnej oceny postępowania pracownika /por. wyrok SN z 30 listopada 1999 r., II UKN 221/99 i orzecznictwo tam przytoczone - OSNP z 2001 r., nr 6, poz. 205/. Należy zgodzić się z prezentowanym w orzecznictwie poglądem, iż przez działanie z rażącym niedbalstwem należy rozumieć między innymi sytuacje, w których poszkodowany pracownik zdaje sobie sprawę z grożącego mu niebezpieczeństwa, gdyż zwykle ono występuje w danych okolicznościach faktycznych, tak że każdy człowiek o przeciętnej przezorności ocenia je jako ewidentne - a mimo to, z naruszeniem przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, naraża się na to niebezpieczeństwo /por. także wyrok SN z 23 października 1980 r., III URN 40/80, OSNC 1981, Nr 5, poz. 88; PiZS 1982, Nr 7, poz. 55/.

Zdaniem Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy nie udowodniono powodowi, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, w rozumieniu tego pojęcia zaprezentowanego wyżej. W szczególności nie udowodniono, że wyłączną przyczyną wypadku było nie stosowanie rękawic ochronnych, gdyż jak wynika z zeznań powoda dochował on wszelkich procedur bezpieczeństwa przy cięciu desek, przy czym wyjaśnił dlaczego nie używał rękawic podczas cięcia, wskazując na logiczne konsekwencje z tym związane.

Ponadto zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., II UK 30/04, winę lub rażące niedbalstwo pracownika poszkodowanego w wypadku przy pracy należy konkretnie udowodnić. Nie wystarczy wykazanie nieprzestrzegania przepisów bhp./ M.P.Pr. 2005/1/342/, a to w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

W myśl art. 13 ust 1 jednorazowe odszkodowanie ustala się dla ubezpieczonego w wysokości proporcjonalnej do określonego procentowo stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Biegły orzekł, że uszczerbek na zdrowiu powoda wywołany wypadkiem z dnia (...) roku wynosi 4%.

Opinia biegłego specjalisty z zakresu chirurgii ogólnej jest jasna, rzetelna, wnikliwa i w pełni wiarygodna. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę w tym zakresie, stąd wnioski z niej wypływające Sąd przyjął za własne.

Wysokość jednorazowego odszkodowania określa rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 maja 2007 r. w sprawie określenia wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej oraz zasiłku chorobowego zgodnie z którym (§ 1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej wynosi 700 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Skoro zatem wysokość ustalonego uszczerbku na zdrowiu określono na 4%, powodowi M. L. przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu 8 czerwca 2015 roku w kwocie 2800 złotych.

Wobec powyższego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc należało zmienić zaskarżoną decyzję KRUS przyznając powodowi prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej w dniu (...) roku w kwocie 2800 złotych.